సమిధ

పాలగిరి వేణు

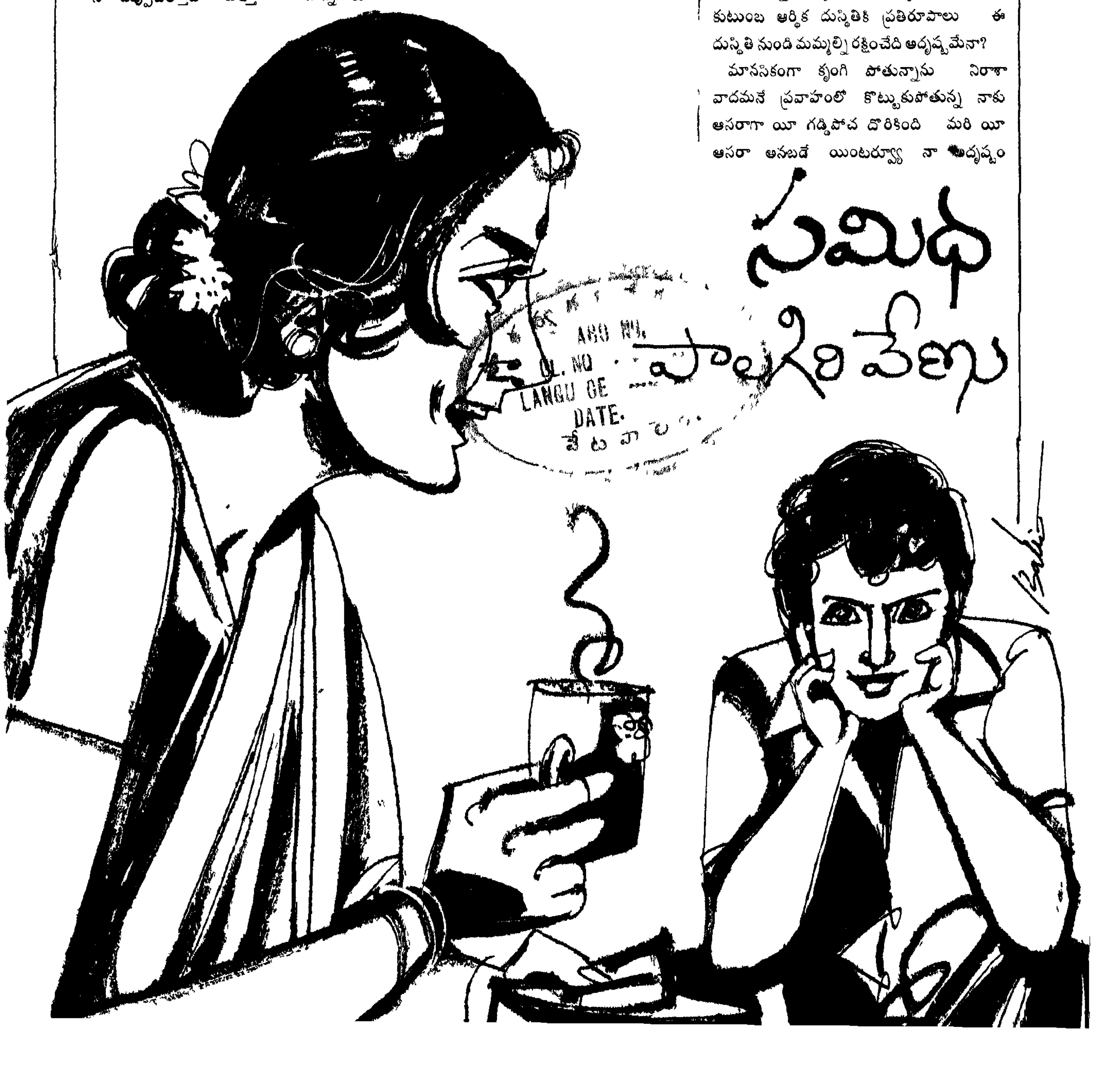

లైబ్రరీ నుండి యింటికొచ్చేసరికి పదకొండు దాటింది

వసారాలో నాన్నగారు వాలుకుర్చీలో ముందుకు వాలి ఆరోజు దినపత్రిక చూసుకుంటున్నారు

గడపదాటి లోనికెళ్తూంటే నాన్నగారు పిలిచారు దగ్గరకెళ్ళి నిలబడ్డాను

నాన్నగారు తన లాల్చీ జేబులోంచి ఓ కవర్ని తీసి అందించారు

ఆర్నెల్ల క్రితం నేను ఒక ప్రముఖ పెయింట్స్ ఫ్యాక్టరిలో అకౌంట్స్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ట్రెయినీ గా దరఖాస్తు పంపాను మరో మూడు రోజుల్లో- హైదరాబాద్‌లో ఇంటర్వ్యూ వుందని నన్ను రమ్మని రాశారు

ఆవుత్తరాన్ని మడిచి కవర్లో వుంచాను

నీ వెప్పుడెల్తావో చెప్తే ! నాన్నగారు ఆగిపోయారు ఎందు కాగి పోయారో కూడ నాకు తెలుసు రాను పోను చార్జీలను ఆ కంపెనీ వారు బరిస్తున్నా పై ఖర్చులకు కనీసం ఏభై కావాలి ఆ ఏభై కూడ నాన్న గారు అప్పు చేయాలి ఆ అప్పు సంపాధించడం నేను హైదరాబాద్ కెళ్ళే వ్యవదిని బట్టి వుంటుంది

చూద్దాం! నాన్నా" అంటూ లోనికెళ్తూంటే అమ్మ ఎదురొచ్చింది

చూద్దాం అంటే ఏలాగు? అదృష్టమెలా రాసి పెట్టిందో? వెళ్ళొస్తే బావుంటుందిరా సత్యం ! ఛార్జీలక్కూడ వాళ్ళే యిస్తున్నారాయె!

అంటూ అమ్మ నిలబడే చేటలోని రాళ్ళలో బియ్యం ఏరుతోంది

గదిలోనికి వెళ్ళిపోయాను మంచం మీద వాలాను

నేను ఉద్యోగం వేటలో అలసి పోయాను వేసన ప్రతి బాణం గురి తప్పుతోంది ఎన్నో పోటీ పరిక్షల్లో నెగ్గిన నేను కులం తో ఓడిపోయాను పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ గా నిలబడ్డ నేను బతకటానికి కన్న ప్రేవులకు తృప్తి నివ్వటానికి ఎ చిరుద్యోగం దొరికినా బావుణ్ను అని అనుకుంటూనే రెండేళ్ళు గడిచాయి

ఇందాక అదృష్టం అని అమ్మ అంది ఆ మాటంటే నాకు బయం నా చదువు సామర్థ్యం మీద నమ్మకం లేక అదృష్టం వెంటబడి బతుకు తెరువు కోసం వెంపర్లాడ వలసి వస్తుందనుకోలేదు నా ఆత్మ స్థైర్యం మొక్కవోయింది రిటైరైన నాన్నగారు అనారోగ్యంతో అమ్మ పెళ్ళి కాని అక్కయ్య కాలేజీలో చదువుతున్న తమ్ముడు నిరుద్యోగిగా నేను మా కుటుంబ ఆర్థిక దుస్థితికి ప్రతిరూపాలు ఈ దుస్థితి నుండి మమ్మల్ని రక్షించేది అదృష్టమేనా?

మానసికంగా కృంగి పోతున్నాను నిరాశా వాదమనే ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతున్న నాకు ఆసరాగా యీ గడ్డిపోచ దొరికింది మరి యీ ఆసరా అనబడే యింటర్వ్యూ నా అదృష్టం

అనుకోవాలా? లేక నా ఆత్మ బలానికి మరో పరీక్ష అనుకోవాలా??

ఇంటర్వ్యూ కెళ్తానంది నాన్నగారూ!

శుభం రేపే బయల్దేరు బాబూ!

నాన్న గారు వాలు కుర్చిలోంచి లేచి తుండుగుడ్డను భుజమ్మీద వేసుకుని వీది వైపు నడిచారు ఆనదక అప్పుకోసం ఎండలో ఊరేగుతోంది

ఆ రాత్రి నాన్నగారు అరవై రూపాయలు ఖర్చులకని రైలు చార్జీకి ఓ నలభై మొత్తం వందయిచ్చారు అప్పు అంతకన్నా ఎక్కువ దొరికి నట్లు లేదు మరి సూటు కేసులాంటి పెట్టెలో నా సర్టిఫికెట్లు వున్న రెండు జతల బట్టలు సర్దుకున్నాను

ఉదయం గోల్కొండ కు నా ప్రయాణం

హైదరాబాద్ లో ఎక్కడ దిగాలో ఎవరింట్లో వుండాలనే సమస్య నాకు లేదు మా చిన్నత్తయ్య వుండేది అక్కడే! అయినా !

నాకు మా సుందరత్తయ్య యిల్లు నరకంలా వుంటుంది నట్టింట్లో దారిద్రదేవత తాండవిస్తోందా అన్నట్టుగా వుంటుంది ఓ చిన్న కంపెనీలో మా మామయ్య ఎదుగూ బొదుగూ లేని ఓ చిన్న వుద్యోగం చేస్తున్నాడు అతని కెప్పుడూ అనారోగ్యమే ? అద్దె యిల్లు ఒకేగది అందులో నే అన్నీను పిల్లలు నలుగురూ మసిబట్టి సరియైన

సమిధ

పోషణ లేక ముళ్ళ కర్రల్లే వుంటారు ఇక అత్తయ్య అందగత్తె! అయినా రంగు తగ్గిపోయి పాగ చూరిన కట్టెలా వుంటుంది పిలక ముడితో ఎప్పుడూ ముఖం జిడ్డోడుతూ అసహ్యంగా వుంటుంది వాళ్ళ జీవితాల్లో అసంతృప్తి ఎక్కువ తృప్తిని జయించలేని ఆశలు ఆశల్ని జయించలేని దారిద్రం అందుకనే వాళ్ళిల్లు నాకో ముళ్ళ కంపలా వుంటుంది వాళ్ళకూ వున్నాయి ఆదరాభిమానాలు కాని హైదరాబాద్ లాంటి పట్టణాల్లో ఆర్థికంగా దెబ్బతిని ఏదో జీవితాన్ని నెట్టుకు వస్తున్న మా సుందరత్తయ్య లాంటి వాళ్ళకు నేను చుట్టాన్నే కాదు ఓ గుదిబండను కూడాను నిజంగా చెప్పాలంటే మా రెండు కుటుంబాలు పేదతనంలో సరిసమానంగా తులతూగుతాయి

అత్తయ్య యింట్లో దిగకుండా యింకో చోట వుండటానికి నాకు అవకాశం లేదు ఇతర బంధువులు స్నేహితులు లేరు ఏ హోటల్లో వుండి సరే యిక ఆ తాహతే లేదు

ఈ ఇంటర్వ్యూ లో నేను నెగ్గితే బావుణ్ణు ఉద్యోగం వస్తే నా బతుక్కు ఒక సార్థకత అంటూ ఏర్పడుతుంది నా కుటుంబంలో సుఖ సంతోషా-దులు వెల్లి విరుస్తాయి అయినా? ఆశ నిరాశల మధ్య వూగిపోతూ కలత నిద్రపోయాను

ఉదయం

నేను సూటుకేసు పట్టుకుని అమ్మ నాన్నల దగ్గర శెలవు తీసుకుని బయల్దేరుతూంటే కృష్ణక్కయ్య ఎదురొచ్చింది శుభసూచకంగా నే వెళ్ళే ప్రతి ఇంటర్వ్యూ కు అక్కయ్య ఎదురొస్తుంది హైదరాబాద్ నుండి వచ్చేటప్పుడు మంచి పెన్ పట్టుకు రమ్మన్నాడు శేషు ' పప్పుచెక్కలు ఓ సంచిలో వేసి సుందరత్తయ్య పిల్లలకు యివ్వమంది అమ్మ

గోల్కొండ బయల్దేరింది రైల్లోనే కాంపిటిషన్ సక్సెస్ ల్యాంటిప్పస్తకాల్ని తిరగేస్తు కూర్చున్నాను అలాగే సమయం గడిచిపోయింది

నాంపల్లి స్టేషన్ చేరేసరికి మధ్యాహ్నం ఒంటి గంట దాటింది అత్తయ్య గారిల్లు దోమలగూడా లో వుంది సిటీ బస్సులో వెళ్ళాలంటే కుదరదు నడిచి వెళ్దామంటే దగ్గర దూరం కాదాయె! ఆటో లోనే వెళ్ళాల్సి వచ్చింది అంటే అప్పుడే ఖర్చు మొదలయిందన్న మాట నేను రైల్లో ప్రయాణం చేసిన టికెట్టు నెంబరు వగైరాలు నా డైరీలో రాసుకున్నాను ఆ ఛార్జీ కంపెనీ వాళ్ళ దగ్గర్నుండి వసూలు చేసుకోవాలి అలాగే తిరుగు ఛార్జీలు కూడాను

ఆటో స్పీడు గా వెళ్తూ మరో పావు గంటలో దోమలగూడ చేరింది అత్తయ్యా వాళ్ళిల్లు ఆ మూడో సందులో వుంది నరకంలోనికి ప్రయాణం

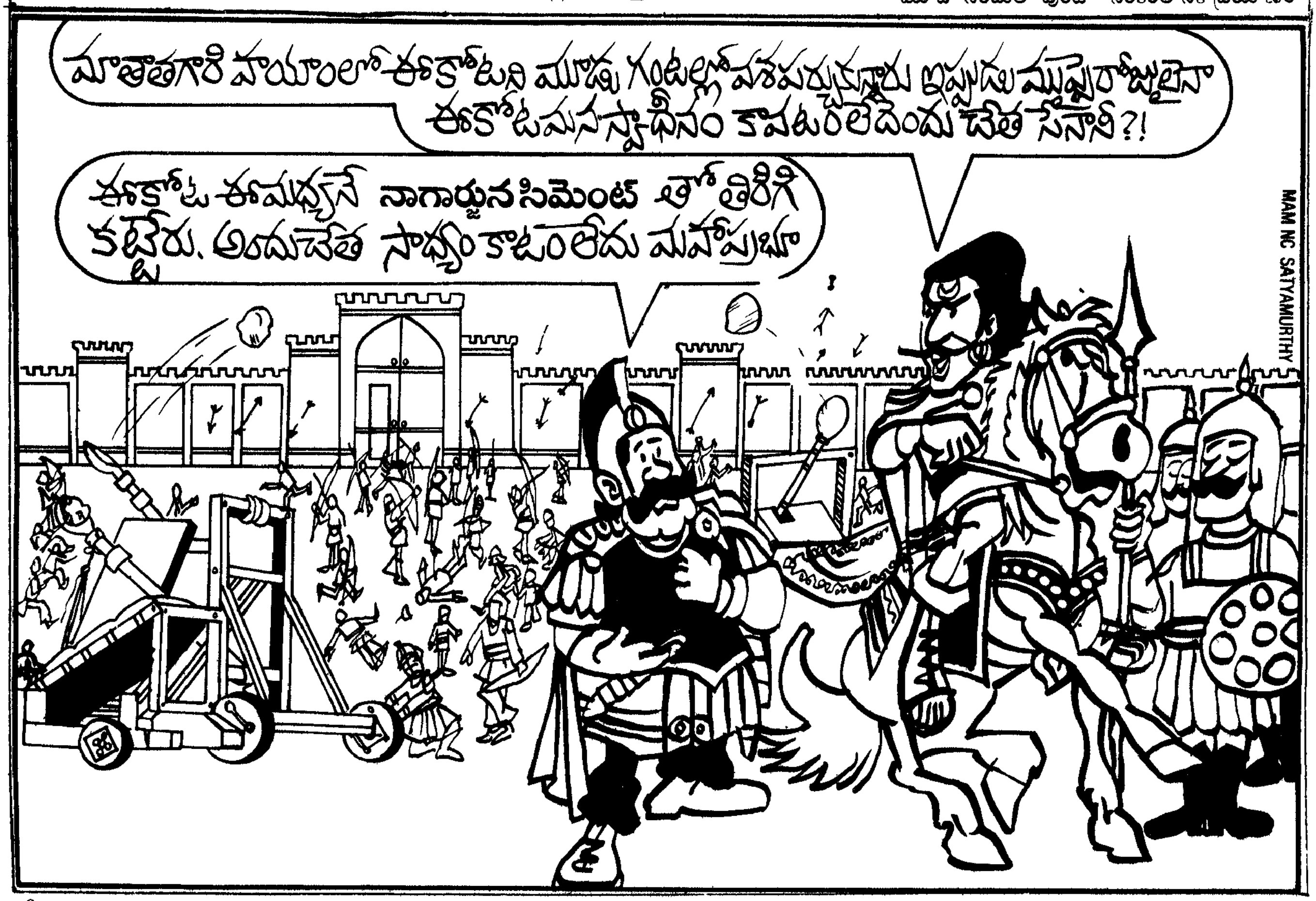

ప్రవేశం కూడాను నేను గేటు తీసిన చప్పుడుకు ఆ యింట్లోంచి ఒక స్త్రీ బయటకు వచ్చింది ఆమెను చూసి వెనక్కి అడుగేశాను అత్తయ్య వాళ్ళిల్లు కాదు కదా ? అని–

సత్యం మనిల్లే! లోనికి రా!!

కంఠస్వరం బట్టి అత్తయ్యేనని పసిగట్టాను గేటు తీసి లోనికెళ్ళాను అత్తయ్యలో ఎంత మార్పు? ఆశ్చర్యపోయాను

ఎప్పుడూ అరవై నెంబరు గుంటూరు ముతక చీరలో కనపడి చిర్రుమనే అత్తయ్య ఎంతో శుభ్రంగా వెంకటగిరి నేత చీరలో అందంగా వుంది నలుగురు పిల్లల తల్లిలా లేదు పిలకముడి స్థానే బారు జడ ముఖానికి స్నో పౌడర్ అదో ఎంత కాంతి దబ్బ పండు ఛాయతో బొద్దుగా ఆకర్షణీయంగా వుంది మిసమిసలాడుతూ ముద్దబంతి పూవులా వుంది ఇక వర్ణించడానికి నాకు సంస్కారం అడ్డొచ్చింది ఎంతైనా ఆమె నా మేనత్త ఆ గది చాలా శుభ్రంగా సర్ది వుంది ఓ నాలుక్కుర్చీలు చిన్నసోఫా ప్రక్కగా చిన్న టీపాయ్ పై ఫ్లవర్‌వాజ్ గోడలపై అందమైన దృశ్యాలు వేలాడబడి వున్నాయి

రెండో గది బెడ్‌రూం మంచాలున్నాయి పైన ఫాన్ వుంది మూడో గది కిచెన్ గ్యాస్‌స్టవ్ ఎన్నో స్టీలు పాత్రలు చిన్న పెరడు ఓ ప్రక్కగా బాత్‌రూం వగైరా మురికి బట్టిన మొదటి గదిలో యిరుకుగా సంసార యాత్రను గడిపిన యీ కుటుంబం యీనాడు మూడు గదుల్లో ముచ్చటగా జీవిస్తున్నారంటే! నాకెంతో సంతోషం ఆపై ఆశ్చర్యం కూడాను

రెండో గదిలో నా సూట్‌కేసును వుంచాను

చాలా బావుందత్తయ్యా! ఇల్లు

అత్తయ్య నవ్వింది బొండు మల్లెలు విరిసినట్టు

అద్దె నాలుగొందలు తెలుసా!

నేనేం మాట్లాడలేదు అత్తయ్య వాళ్ళు ఆర్థికంగా అభివృద్ధి చెంది ఎన్నో రెట్లుగా పైకొచ్చారు ఎలా వచ్చారనేది? తెలుసుకోక పోయినా ఫర్వాలేదు అత్తయ్య నన్ను స్నానం చేసి రమ్మంది వచ్చాక వేడిగా భోజనం వడ్డించింది భోజనంలో మూడు రకాల కూరలు పెరుగూను

సత్యం! ఆశ్చర్యంగా వుంది కదూ? అంది అత్తయ్య అదోలా నావైపు చూస్తూ

ఏంటత్తయ్యా? అంటూ ఆశ్చర్యంగానే అడిగాడు

అబ్బే! ఏం లేదు సత్యం ! కొద్దిసేపు పడుకో! ఇంకో గంటకల్లా పిల్లలు కాన్వెంట్ నుండి వస్తారు

ఎల్లాగూ నిన్ను అల్లరిపెడ్తారు అంటూ మాట మార్చేసింది అత్తయ్య

కడుపునిండా భోజనం చేయడంతో కమ్మగా నిద్రపట్టింది

పిల్లల కలకలంతో మెలకువ వచ్చింది పిల్లలందరూ ఆరోగ్యంగా పుష్టిగా కడిగిన

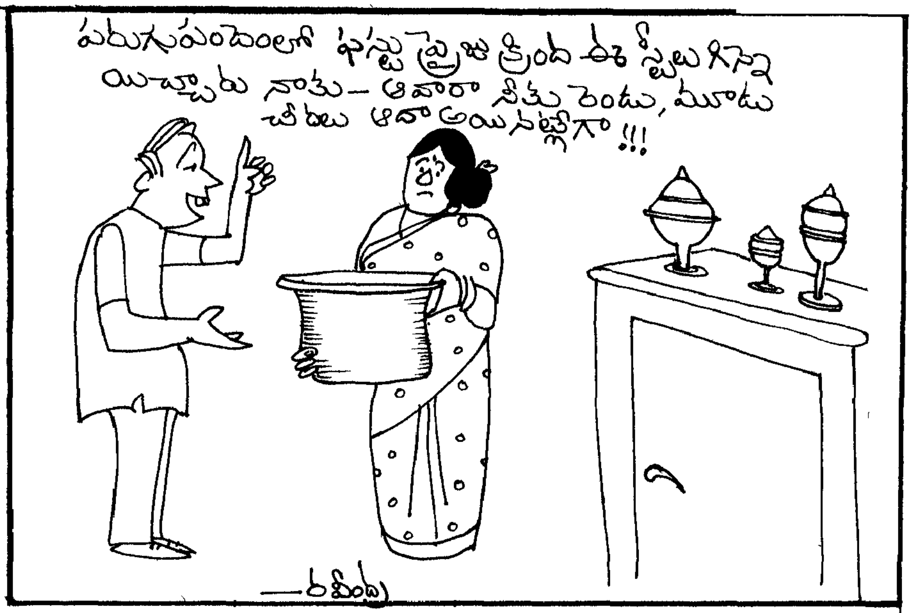

ముత్యాల్లా వున్నారు అమ్మ యిచ్చిన పప్పు చెక్కలు యిచ్చాను ఎంతో ఆనందంగా తృప్తిగా తిన్నారు

అత్తయ్య కాఫీ యిచ్చింది తనుకూడ కాఫీ తెచ్చుకుని నా ఎదురుగ్గా కూచుంది నాన్న అమ్మల ఆరోగ్య క్షేమ సమాచారాలు గురించి అడిగింది కృష్ణక్కయ్య పెళ్ళి గురించి బాధపడింది శేషు గురించి ఆరాలు తీసింది

నీ వెందుకొచ్చావ్? అని అడగలేకపోతోంది అత్తయ్య

నా ఇంటర్వ్యూ గురించి చెప్పాను చాలా సంతోషించింది భగవంతుడు నాకు మేలు చేస్తాడని చెప్పింది

మామయ్య గురించి అడిగాను

మీ మామయ్యకేమిరా? రావ్ అండ్ రావ్ ఎస్టేట్స్‌లో ఏజెంటుగా వుంటున్నారు నెలకు రెండు వేలు జీతం పైన కమిషన్ అంది ఎంతో గర్వంగా

నిజం ఆపాటి గర్వం ప్రతి స్త్రీకి ఉండాలి తన భర్త గొప్పవాడయినందుకు! అదన్నమాట పిల్లల జీవిత జీవానికి మూలం అంటే మామయ్య బాగా సంపాదిస్తున్నాడన్న మాట ఆ సంపాదనతోనే కుటుంబం సుఖ శాంతులతో తులతూగుతోందన్న మాట

రావ్ అండ్ రావ్ కంపెనీలో మానేజింగ్ పార్ట్‌నర్ రాజారావుగారిదేనట యీ యిల్లు రాజారావు గారి మేడ ప్రక్కనే వుందట

ఎన్నెన్నో చెప్పింది అత్తయ్య పిల్లలు కూడ క్రమశిక్షణతో పెరుగుతున్నట్లుంది

హోం వర్క్ అంటూ కూర్చున్నారు పెద్దోడు లెక్కలు చెప్పమంటూ నా వైపుకొచ్చాడు అత్తయ్య నేను మాటలు కట్టిపెట్టాం పిల్లలందరికి హోంవర్క్‌లో సాయపడుతూ కూర్చున్నాను అత్తయ్యను పిల్లల్ని చూస్తుంటే నాకు మనసు తృప్తిగా వుంది అప్పటి నరకం యిప్పటి స్వర్గం ఎంత మార్పు చీకటిపడింది

రాత్రి ఎనిమిది అయింది

ఇంటి ముందు ఏదో మోటార్ సైకిల్ చప్పుడవుతే తలెత్తి చూశాను

అత్తయ్య వెళ్ళి గేటు తీసింది పెద్ద చప్పుడు చేసుకుంటూ వచ్చి గది ముందు ఆగింది మోటార్ సైకిల్ స్టాండు వేసి లోనికి వచ్చాడు మామయ్య

ఎప్పుడొచ్చావ్? అంతా బావున్నారా? అంటూ నన్ను పలకరించి లోనికెళ్ళిపోయాడు సన్నగా పీలగా వుండేవాడు ఇప్పుడు ఒళ్ళు బట్టి పొన్నకాయలా వున్నాడు మార్పేమిటంటే అప్పుడు నెత్తిమీద బోలెడన్ని వెంట్రుకలు ఇప్పుడేమి ఎడారిలా బట్టతల

రాత్రికి భోజనాలు మామయ్య కొంత ఆలస్యంగా తింటాడంది మామయ్య రెండో గదిలో లైటు వేసుకొని ఏవో రాసుకుంటున్నాడు మర్నాడు పొద్దుటికి గాని మామయ్యతో మాట్లాడ్డానికి అవకాశం దొరకలేదు దొరికినా ఏదో అంటి అంటనట్టు ముట్టి ముట్టనట్టు పలకరించాడు

మొదట్నుంచీ మితభాషే !

ఏది ఏమైనా నేను కొంత బాధపడ్డాను మామయ్య వాళ్ళ అభివృద్ధిని గురించి అసూయపడటంకాదు కనీసం మా నాన్నగారికి తమ కుటంబ పరిస్థితుల్ని గురించి తెలియజేయక పోవటం అత్తయ్య చేసిన పొరపాటు కాదా? అయినా ఎవరి బతుకులు వాళ్ళవి కష్టాల్లో వున్నప్పుడు మా నాన్నగారేమైనా ఆదుకున్నారా? ఏంటి??

పిల్లలు కాన్వెంట్‌కు వెళ్ళిపోయారు మామయ్య పదిగంటల ప్రాంతంలో వెళ్ళిపోతూ యింకా వుంటావుగా? అంటూ ప్రశ్నించి జవాబు కూడా వినకుండా వెళ్ళిపోయారు మెకానికల్‌గా బతికేస్తున్నారు తప్పదేమో వేగానికి అలవాటు పడ్డ బస్తీ బతుకులకు జనం ఏదో అర్జంటుగా పనులున్నట్టు పరుగెత్తుతున్నట్లే నడుస్తుంటారు ఒక్క సెకను ఆలస్యమవుతే కొంపలంటుకుంటాయేమో? మరి

రేపు ఇంటర్వ్యూ! కరెంట్ అఫైర్స్

చూసుకొంటున్నాను

సత్యం రావుగారొచ్చార్రా ఓసారిలా రా" అంటూ అత్తయ్య పిలుస్తోంది ముందు గదిలో సోఫాపై ఓ నల్లటి ఆకారం కూలబడి ఉంది

రావుగారంటే ఎవరో మరి?

నమస్కారం చేశాను అతడు తల మాత్రం వూపాడు బాగా లావుగా కారు నలుపు మొరటుగా గరుత్మంతుడి ముక్కుతో అది విగ్రహంలా వున్నాడు మెళ్ళొ బంగారు గొలుసు వేళ్ళకు వుంగరాలు ఖరీదైన సిల్కు బట్టలు పెద్ద ధనికుడిగా చూపిస్తున్నాయి చేతిలో ఖరీదైన సిగరెట్ ప్యాకెట్టు

మా అన్నయ్య గారబ్బాయండి అంది అత్తయ్య

ఏం జేస్తున్నావ్ బాబూ' ఎంతో నెమ్మదిగా అడిగారు రావుగారు

ఎమి చేయడం లేదండి ఖాళీగా వున్నా అంటూ జవాబిచ్చాను

మా వాడికి ఏదో కంపెనీలో ఇంటర్వ్యూ వచ్చిందటండి వివరాలు చెప్పరా సత్యం ' అంటూ ఓ కుర్చీ ముందుకు లాగి కూచుంది అత్తయ్య ఆమె ప్రక్క నేను కూర్చున్నాను

నేను పూర్తిగా వివరాలన్నీ చెప్పాను

బలేవాడివోయ్' అదృష్టమంటే అలా వుండాలి ఈ కంపెనీ రెసిడెంట్ డైరెక్టర్ నాకు చాలా క్లోజ్ ఫ్రెండ్ సికిందరాబాద్ క్లబ్ లో రోజూ కలుస్తాం నీ పేరు ఓ స్లిప్ మీద రాసియ్యి ఈ రోజే మాట్లాడుతా' అత్తయ్య లేచి వెళ్ళింది వంటింట్లోకి

నేను నా పేరు వగైరాలు రాసిచ్చాను ఓ పేపర్ మీద రావుగారు తమ పర్సులో వుంచుకున్నారు

ఇంతలో కాఫీలు వచ్చాయి

కాఫీలు తాగాక తను వస్తానంటూ లేచాడు రావుగారు గేటు వరకు వెళ్ళి రావుగారికి వీడ్కోలు చెప్పింది అత్తయ్య రావుగారు టయోటా లో వెళ్ళిపోయారు

అత్తయ్య గేటు దగ్గర్నుండి వస్తుంటే ఎంత సమ్మోహనంగా నడుస్తోంది ఎండలో చిరు చెమటలు పట్టిన ఆమె పచ్చటి శరీరం బంగారులా మెరుస్తోంది

రావుగారు చాలా మంచోడ్రా' ఇటు రా'' ఆ మేడ చూడు వారిదే' కోటీశ్వరుడు ఈ వూళ్లో రెండు సినిమాహాళ్ళున్నాయి పెద్ద హోటలుంది

ఊ కొట్టాను ముప్పైగజాల్లో పెద్ద సరికొత్త మేడ ఆ మేడకు ఔట్ హౌస్‌లా వుంటుంది అత్తయ్యగారిల్లు

రావుగారి గురించి ఊదరగొడ్తోంది అత్తయ్య

ఈ యిల్లు చూశావుగా అప్పట్లో ఎంత యిబ్బంది పడేవాళ్లం పాపం రావుగారు మన బాధను చూళ్ళేక రెండు గదులు ఖాళీ చేయించి మనకే యిచ్చార్రా ' మన కుటుంబ స్థితిగతులను తెలుసుకొని మామయ్యకు తన కంపెనీలో మంచి వుద్యోగం యిచ్చార్రా' వినికంతా రావుగారి

నవ మల్లిక

నా యెద విరిసెను నవ మల్లిక
తీయని కవితల కది మాతృక
ప్రణయ సుగంధము వెదజల్లుచు
వలపు పసందులు పుటియించుచు
క్రొంగొత్త తలంపులు నించుచు
క్రొమ్మెఱుంగు హొయలు పెంచుచు
మోహన కాంతులు గురిపించుచు
నా హృదయమ్మును గదలించుచు
సుందర స్వప్నము లలరించుచు
సుఖానుభూతిని కల్పించుచు
నా యెద విరిసెను నవ మల్లిక
తీయని కవితల కది మాతృక
నా మది గల జాజి తీవెలను
నా హృదిగల గులాబి తరులను
పెనవేసుకు ఈ నవ మల్లిక
వినిపింపదె సమైక్య గీతిక
ఆ గీతికలో ఆ మధురిమలో
ఆ మధురానంద పథములో
పయనించుచు నే పరవశించెద
పరవశించి నవ కవిత లల్లెద

— భారతి

సమిధ

చలవే ' అంటూ ఆగింది అత్తయ్య

నిజంగా కష్టాల్లో ఆదుకున్న ఆపద్బాంధవుడిని గురించి పొగడటంలో తప్పేముంది? రావుగారి రికమెండేషన్ వల్ల నాకు వుద్యోగం దొరికితే నేను రావుగార్ని దేవుడిలా కొలువనూ? అది అంతే' అయినా ఆ రావుగార్ని గురించి మరి అంత గొప్పగా చెప్పుకోవటం నాకంత యిష్టంలేదు

నీకు తప్పకుండా ఉద్యోగం వస్తుంది రావుగారన్నారంటే తప్పదు అంది మళ్ళీ అత్తయ్య నేను చిరునవ్వు నవ్వాను మళ్ళీ పుస్తకాలందుకున్నాను రావుగారి మాట మీద నమ్మకం వున్నా లేకపోయినా ఇంటర్వ్యూలో నా పర్‌ఫార్మెన్స్ బావుండొద్దు?

నేను అలా కూరలకెళ్లొస్తాను నీకేమైనా కావాలా? అంది అత్తయ్య ఆమె చేతిలో ప్లాస్టిక్ బుట్ట నాకేం వద్దన్నాను అత్తయ్య వెళ్ళిపోయింది తిండానికి కూడ సరిగా తిండిలేక కట్టుకోడానికి సరైన చరల్లేక చిర్రు బుర్రుమంటూ ప్రతిదానికి ప్రతి చిన్న విషయానికి మామయ్యను చీదరించుకుని ఎగిసపడుతూ శారీరక మానసిక అలసటను ఎల్లల మీద చూపిస్తూ సంసారిక పాకుడు రాళ్లపై పాకిన అత్తయ్యను చూస్తుంటే ఆనాటి సుందరమ్మత్తయ్యేనా? అని అనిపించింది

సుందరమ్మత్తయ్య కాదు' సుందరి అత్తయ్య''

పిల్లలు వచ్చారు నన్ను ప్రాజెక్టు వర్క్ కు సాయపడమంటే పిల్లల్ని కోప్పడింది నా ప్రపరేషన్ కు ఏలాంటి అంతరాయం కలుగకుండా అత్తయ్య జాగ్రత్తపడింది రాత్రిన మామయ్య వచ్చాడు వస్తూనే బోజనం వద్దంటూ అవే బట్టలతోనే ముసుగు కప్పేశాడు అతడి దగ్గర నాకో వింతమైన వాసన గుప్పుమంది

అంతస్తుతో బాటు అలవాట్లు కూడాను

రావుగారు మళ్ళీ రాలేదు! ఆ రోజు గడిచిపోయింది

సనత్‌నగర్ లో పదికంతా ఇంటర్వ్యూ బస్సుల్లో వద్దు ఆటో లో వెళ్ళమంది ఆటో ఛార్జీలకని డబివ్వపోతే వద్దని నా దగ్గరుందని సర్ది చెప్పాను అత్తయ్య యింకేం మాట్లాడలేదు

ఓ ఫైల్లో నా సర్టిఫికెట్లు వుంచుకుని సనత్‌నగర్‌కు ఆటో లోనే బయల్దేరాను

ఫ్యాక్టరీ ముందే ఆటో ఆగింది అభ్యర్థులు చాలామంది వచ్చారు సరిగ్గా పది గంటలకు ఇంటర్వ్యూ మొదలైంది నేను ఎనిమిదో వాణ్ణి

ఒక్కొక్కరికి పావు గంటకు పైగా పట్టింది బయటికొచ్చిన ప్రతి అభ్యర్థిని ఎం ప్రశ్నలడుగుతున్నారని చుట్టేశాం

నా వంతు వచ్చింది గదిలో కెళ్ళాను ఇంటర్వ్యూ మొదలయింది

పావు గంటలో గదిలోంచి బయటకొచ్చేశాను ఇంటర్వ్యూ సరిగ్గా చేయలేదు

ఇంటర్వ్యూ బోర్డు కు నా పెర్‌ఫార్మెన్స్ అసంతృప్తి నిచ్చి వుండాలి వాళ్ళు అడిగిన ప్రతి ప్రశ్నకు తికమక పడ్డాను ఇలా జరగడం నాకు మొదటసారి నేను ఓడిపోయానంతే!

రాను పోను ఛార్జీలు ఫ్యాక్టర్ క్యాష్ కౌంటర్లో వసూలు చేసుకున్నాను దార్లో శేషుకు పెన్నొకటి అక్కయ్యకు రంగు దారాలు కొన్నాను అత్తయ్యగారి పిల్లలకు అర కెజీ స్వీట్లుకొని యిల్లు చేరుకున్నాను

ఎలా జరిగిందని అని అడిగింది అత్తయ్య బాగానే జరిగిందన్నాను ఎం చెప్పాలో తెలియక

రావుగారొస్తే బావుణ్ను అంది అత్తయ్య నా ఖర్మ యిలా వున్నప్పుడు ఆయన గారేం చేస్తారు ఏదో మాట వరసకు ఆరెసిడెంట్ డైరక్టర్ నాకు తెలుసన్నాడు గొప్పగా' మళ్లీ వస్తే ఎక్కడ పట్టుకుంటామోనని మొహం తప్పించుకొన్నాడు ఆ రావుగారు

ఆ రాత్రికి బయల్దేరుతానన్నాను ఇంకో రెండు రోజులుండి వెళ్ళమంది అత్తయ్య రావు గారితో చెప్పి యింకేదైనా వుద్యోగ ప్రయత్నం చేదామంది ఎందుకనో నాకు మనస్సంగీకరించలేదు ఈ వుద్యోగం గురించి ఆశ నిరాశల మధ్య వూగిన నాకు మనశ్శాంతి లేకుండా పోయింది అందుకనే వూరికి వెళ్ళిపోవాలనుకున్నాను ఇక నాకు ఉద్యోగం రాదు నా చదువు వ్యర్థం నా బతుకు వ్యర్థం సాయంకాలం వరకు రెండో గదిలో అశాంతిగా

గడిపాను పాపం అత్తయ్య కూడ నన్ను డిస్టర్బ్ చేయలేదు

రావంకుల్ వచ్చాడంటూ పిల్లలు గోల చేశారు ఆయనగారు చెప్పేదేమిటో నాకు తెలుసు అందుకని గదిలో నే వుండిపోయాను

సత్యం అదృష్టవంతుడివిరా? నీకు వుద్యోగం వచ్చిందట రావుగారు రమ్మంటున్నారు అంటూ ఎంతో సంతోషంగా వచ్చి అత్తయ్య నన్ను కుదిపింది నిజమా! నేను నమ్మలేకపోతున్నాను గదిలోంచి బయటకొచ్చాను రావు గారికి నమస్కారం పెట్టాను

నిన్న రాత్రే చెప్పానయ్యా నీ సంగతి తప్పకుండా నిన్ను సెలెక్ట్ చేస్తానన్నాడు డైరక్టర్ గారు ఓ గంట క్రితం మళ్ళీ ఫోన్ చేసి కనుక్కున్నాను నిన్ను సెలెక్ట్ చేశామని బాంబే హెడ్డాఫీసులో నీవు ట్రయినింగ్ కోసం వెంటనే వెళ్ళాలని రేపు వెళ్తే నీకు ఆర్డర్ యిస్తామన్నారు ఏమయితేనేం అదృష్టవంతుడివి అంటూ సిగరెట్ వెలిగించారు రావుగారు

నాకు నోట మాట రాలేదు కృతజ్ఞతాభావంతో తలవంచాను సంతోషంతో గుండె లయ తప్పుతోంది

స్వీట్ అందుకోండి రావుగారూ! అంటూ అత్తయ్య ఒక ప్లేట్లో స్వీట్లు తెచ్చి పెట్టింది.

"అమ్మో! 'స్వీటే'!" అంటూనే ఒక ముక్క అందుకున్నారు నవ్వుతూనే రావుగారు....

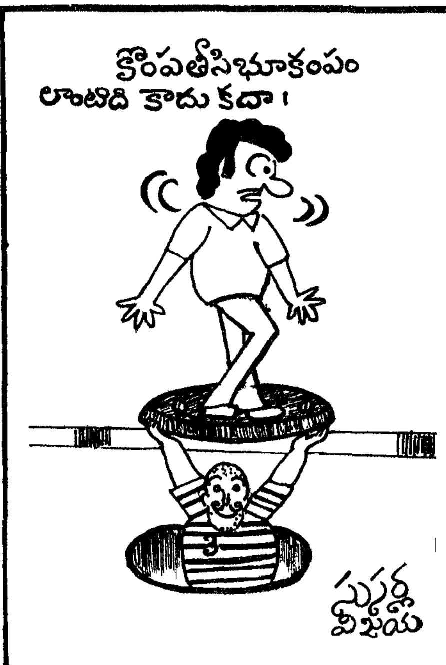

సమిధ

ఇక వస్తా! సుందరిగారూ!! వస్తానయ్యా సత్యం వెంటనే రేపు వెళ్ళి ఆర్డర్ తెచ్చేసుకో అంటూ లేచారు రావుగారు అలాగేనంటూ మరోసారి నా కృతజ్ఞతలను తెలుపుకున్నాను

గేటు వరకు మా అత్తయ్య వెళ్ళి రావుగారికి వీడ్కోలు చెప్పింది రావుగారు నవ్వుకుంటూ వెళ్ళి టయోటా లో కూచున్నారు చేయి వూపుతూ శెలవు తీసుకున్నారు రావుగారు

రావు గారిని పొగిడాను భగవంతుడన్నాను ! అత్తయ్య ఎంతో సంతోషించింది రాత్రి మామయ్య యింటి కొస్తూనే నా వుద్యోగం సంగతి చెప్పింది అత్తయ్య వెరిగుడ్ అంటూ మళ్ళీ ముసుగు తన్నేశాడు మామయ్య మళ్ళీ అదే వాసన ఆ రాత్రి పొద్దుపోయే వరకు అత్తయ్య నేను పెద్దోడు వూసు కబుర్లతో గడిపాం

తెల్లారింది ఎప్పుడెప్పుడు పది గంటలవుతుందా? ఫ్యాక్టరి కెళ్ళి ఆర్డర్ తెచ్చుకోవాలి తొమ్మిది గంటలకే టిఫిన్లు ముగించి రోడ్డున పడ్డాను ఆటో లోనే ఫాక్టరి కెళ్ళాను అప్పటికే ఆఫీసు తెరిచి వుంది పర్సనల్ మానేజర్ని కలిశాను అప్పాయింట్‌మెంట్ ఆర్డర్ యిస్తూ బెస్ట్ ఆఫ్ లక్ అని కరచాలనం చేశారు ఆయన వెంటనే బాంబే కెళ్ళి జాయినవ్వాలని రైలు చార్జిలు అకౌంట్స్ డిపార్ట్‌మెంట్ కెళ్ళి తీసుకోమన్నారు ఫస్ట్ క్లాస్ చార్జి యిచ్చారు ట్రయినింగ్ పిరియడ్ మూణ్ణెళ్ళు నెలకు వెయ్యి రూపాయలు స్టైపండ్ ట్రయినింగ్ పూర్తయ్యాక రెగ్యులర్ అపాయింట్‌మెంట్ అపుడు నెలకు పదకొండు వందల వరకు జీతం... ఎన్నెన్నో "పెర్క్స్"... రావుగారు భగవంతుడి రూపంలో కన్పించారు... నన్ను ఆదుకున్నారు..." బాంబే రేపే వెళ్ళండి... వెంటనే జాయినవడం... మీకు అన్ని విధాల

జనవరితో విడుదలైనవి...
ప్రఖ్యాత రచయిత కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావు
విరాజి (మయూరి సీరియల్) రూ.20/-
విషవలయం (డైరెక్ట్ నవల) రూ.20/-
అభిమాన రచయిత్రి ఆర్. సంధ్యాదేవి
సౌందర్యదీపం-1 (యువ సీరియల్) రూ.20/-
మణిమందిరం (డైరెక్ట్ నవల) రూ.20/-
సంసార నౌక... మాదిరెడ్డి సులోచన రూ.16/-
చలపతి-గణపతి... గీతా కార్టూన్లు రూ.15/-

మా 1985 ప్రచురణలు
కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావు
గుప్పెడు వెలుగు (స్వాతి వారపత్రిక సీరియల్) ..... రూ.30/-
ప్రేమకాంతి (ఆంధ్రజ్యోతి సీరియల్) .... రూ. 20/-
వ్యక్తిత్వం లేని మనిషి .... రూ. 18/-
ఆర్. సంధ్యాదేవి
డాక్టర్ సుచిత్రాదేవి..20/- అనురాగసీమ 20/-
ప్రేమ బాణం ..... 17-50/- వెన్నెల తీరాలు 17/-
ప్రేమ మకుటం ..... 20/- హరిచందనం 20/-

డీలక్స్ పబ్లికేషన్స్
కారల్ మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-520002.

SUVARNA * PUSHPA

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక పాఠకులకు మంచి అవకాశం!

పోస్టల్ చందా దారులకు

మీ డబ్బు రు.20/- ఆదా చేసుకోండి!

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికకు ఒకేసారి సంవత్సర చందా కట్టే వారు బాలరంజని బాలల మాసపత్రికను 10 నెలలు ఉచితంగా పొందుతారు. ఇది రు. 20/–ల ముదరాతో సమానం.

సంవత్సర చందా రు. 143/–లు చెల్లించిన వారికి 52 వారాలు ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికతో పాటు బాలరంజని 10 మాసములు ఉచితంగా పంపబడును. పోస్టు ఖర్చులు మావే.

చందా కట్టే వారు మనియార్డరు/. డిమాండు డ్రాఫ్టు ద్వారా సర్క్యులేషను మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రిక, విజయవాడ–3 అను చిరునామాకు పంపుతూ ఈ దిగువ కూపను జతపరచాలని మనవి.

నేరుగా మా కార్యాలయానికి చందా కట్టే వారికే ఈ సదుపాయం.

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక సంవత్సర చందా రు. 143/–లు మనియార్డరు/ డిమాండు డ్రాఫ్టు ద్వారా చెల్లిస్తున్నాను నాకు ముదరాగా 10 నెలలు బాలరంజని సరఫరా చేయగోరతాను

పేరు ______________________

అడ్రసు ______________________

మంచిదన్నారు ఛిఫ్ ఫైనాన్స్ మేనేజర్‌గారు ఫ్యాక్టరీ నుండి బయట పడ్డాను నాకు ఎగిరి గెంతేయాలని నడిరోడ్లో ఎచ్చి ఎచ్చిగా గెంతు లేయాలని వుంది

ఇల్లు చేరుకుని అత్తయ్యకు నా వుద్యోగ వివరాలు గురించి వివరించాను ఆమె కూడా రేపే వెళ్ళి పొమ్మంది నాన్నగారికి మళ్ళీ తెలుపొచ్చుని అంది రేపు మినార్ కు నా ప్రయాణం వెంటనే పోస్టాఫీసు కెళ్ళి నాన్నగారికి కూడ వుత్తరం రాసేశాను నాన్న గారెంత సంతోషిస్తారో!

ఆ రాత్రంతా నాకు కలత నిద్ర భవిష్యత్తుపై ఎన్నో ఆలోచనలు సరికొత్త జీవితం

ఆ వుదయం ఎంతో ప్రశాంతంగా వున్నాను నేను అత్తయ్య రావు గారింటు కెళ్ళాం అతడి దగ్గర శెలవు తీసుకున్నాను

బొంబే కెళ్ళగానే వుత్తరం రాయమంది అత్తయ్య ఎల్లలతో స్టేషన్‌కు వచ్చింది రైలు కదులుతూంటే అత్తయ్య కంట్లో తడి కనిపించింది ఫస్టుక్లాస్ ప్రయాణం జీవితంలో మొదటసారి అదో గర్వంగా వుంది

బొంబే చేరాను హెడ్డాఫీసు కెళ్ళి 'ఆర్డర్స్ చూపించాను ట్రెయినీగా వెంటనే నమోదు చేసుకుని వాళ్ళు హాస్టల్లో సీటిచ్చారు కూడాను

ముందు అత్తయ్యకు వుత్తరం రాశాను రావుగార్ని అడిగినట్లు చెప్పమన్నాను నాన్న గారికి కూడ రాశాను 'ట్రెయినింగ్ అయిపోతూనే వస్తానని రాశాను పోస్టులో పెన్ను రంగు దారాలు పంపాను

ట్రెయినింగ్ క్లాసెస్ మొదలయ్యాయి మొదట్లో కొత్తగా వున్నా, వాతావరణానికి అలవాటు పడిపోయాను ఓ నెల గడిచిపోయింది మొదట్లో అత్తయ్య నుండి వుత్తరాలు వచ్చేవి కాని తగ్గిపోయాయి రాను రాను అత్తయ్య కెన్ని సంసార బాధ్యతలో మామయ్యకు తాగుడు ఎక్కువయి జబ్బు పడ్డాడేమో?

ఓ సారి నాలుగు రోజులు శెలవులు కలిసొచ్చాయి కొల్లీగ్స్ అందరం కల్సి పిక్నిక్ వెళ్దామనుకున్నాం

ఓ బస్సు మాట్లాడుకున్నాం నాసిక్ కెళ్లాం త్రయంబక్ చేరుకున్నాం

ఎంతో ప్రశాంతమైన వాతావరణం దేవి గుళ్లోంచి గంటలు మోగుతున్నాయి గోదావరి నదిలో స్నానం చేయడానికి బయలుదేరాం చల్లటి చిరుగాలికి శరీరం పులకరిస్తోంది

నేను స్నానం చేయడానికని బట్టలు విప్పాను నదిలో దిగుతున్నాను పక్కనే అతడు పెరిగిన గడ్డంతో రావుగారు అతడి ముక్కును చూసి గుర్తుపట్టాను

రావుగారూ! అంటూ సంతోషంతో కేకెట్టాను

రావుగారు తలెత్తి చూశారు చూపులో అదో నిర్లిప్తత

సత్యానివి కదూ?

అవును అంటూ రావుగార్ని అకస్మాత్తుగా కలవడంతో నాకు నోట మాట రాలేదు సంతోషంతో వుక్కిరి బిక్కిరయ్యాను

మీరిలా!

రావుగారు మౌనంగా వుండిపోయారు

మా సుందరత్తయ్య వాళ్ళెలా వున్నారు రావుగారూ!

రావుగారి చేతిలో సంచి వుంది అందు లోంచి చిన్న మూటను తీశారు అందులోంచి అస్థికలు తీసి పవిత్ర గోదావరిలో కలిపారు

మీ అత్తయ్య అదిగో సత్యం అంటూ బోరున ఎడ్చేశారు రావుగారు

అత్తయ్య చనిపోయిందా? రావుగారు అస్థికలు కలువుతున్నారంటే వాళ్ళిద్దరి అనుబంధం ఏమిటో తెలిసిపోయింది చెప్పలేని బాధ నా అంతరాంతరాల్లో ఎక్కడో లోతుగా కదులుతూ అశాంతిని కల్గిస్తోంది ప్రశాంత మానస సరోవరంలో నికి ఓ రాయి విసిరింది అత్తయ్య

అత్తయ్య చనిపోయిందంటే నమ్మలేని నిజం ఎలా చనిపోయింది? ఎందుకు చనిపోయింది? అనేవి ప్రశ్నలు కావు ఆమెలో యింత అపవిత్రతకు చోటుందా?అనేది సమస్య ఆ సమస్యకు మూలం బీదరికం బీదరికానికి పరిష్కారం వారి అనుబంధం

అయినా!

ఇప్పుడు నా దృష్టిలో వారి అనుబంధాన్ని నీచంగా వూహించుకోలేక పోతున్నాను

ఇంటర్వ్యూ గురించి వెళ్ళినప్పుడు అత్తయ్యకు రావుగారికి సంబంధం వుందని తెలిస్తే యీ వుద్యోగాన్ని నిరాకరించేవాణ్ణి అత్తయ్యను క్షమించేవాణ్ని కాదు

రావుగారు పుణ్య పురుషుడు ఇల్లాలు కాకపోయినా తనతో బంధం పెంచుకున్న స్త్రీ కోసం ఆమె పుణ్యగతుల కోసం కర్మలు చేస్తున్నాడు కాని రావుగారికి ప్రస్తుతం ఓదార్పు కావాలి ఆ శక్తి నాకుందా? భగవాన్! ప్రసాదించవూ!! □